

Biblická hodina – 18.02.2021

Suspírium: „Pane, ak som získal u teba priazeň, neobíd' svojho služobníka!“ (IMojž 18,3).“ Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 300: „Bože všemohúci, Otče, milujúci...“

Modlitba

Ďakujeme Ti Pane, že tie poznatky, ktoré my máme, nie sú totožné s tou múdrosťou, v ktorom spoznáваме Tvoju vôľu. Tvoj dar milosti, múdrosti, pokoja a lásky sa zjavil jedine v osobe Ježiša Krista a v Ňom si nám ukázal nielen smer, ale aj cieľ našej cesty. Vyznávame pred Tebou Všemohúci Otče, že sme veľmi vzdialení od Teba na tisíce kilometrov, ale Tebe stačí jeden krok a prinavrátíme sa. Modlíme sa za seba, aby sme i dnes počuli Tvoj hlas. Modlíme sa za Tvoj vyvolený duchovný Izrael žijúci tu v Bratislave, aby Tvoja radostná novina bola zapísaná hlboko do srdca Tvojho stáda. Baránok Boží, veď svoje roztrúsené deti, uchovávaj ich v jednote, ochraňuj ich svojou štedrosťou, a nedopusť, aby sa aj čo i len jeden vzdialil od Tvojho krotkého zraku. Ty dobre vidíš, že prázdne ruky vystierame, prosíme, daruj nám vedenie. Ty dobre vieš, že horké slzy prelievame, prosíme, zotri z našich očí každú slzu. Ty dobre vieš, že sme nahí, prosíme, odej nás. Ty dobre vieš, že sme bezmocní, obdaruj nás i dnes mocou Svätého Ducha a požehnaj svojou prítomnosťou, aby Tvoje slovo v nás zakorenilo. Spasiteľ náš, vypočuj vrúcne naše prosby, stíš naše srdcia, ukry nás a spas nás osobne. Amen.

Biblický text: Tretia Kniha Mojžišova 12. kapitola

„Hospodin povedal Mojžišovi: „Povedz Izraelitom: ,Ak žena počne a porodí chlapca, bude nečistá sedem dní ako v dňoch svojej mesačnej nečistoty. Na ôsmy deň sa má obrezať chlapcova predkožka. Matka potom zostane doma ešte tridsaťtri dní, aby sa očistila od krvácania. Nedotkne sa ničoho svätého a nevojde do svätyne, kým sa neskončia dni jej očisťovania. Ak porodí dievča, bude nečistá dva týždne ako pri svojej mesačnej nečistote a ostane doma ešte šesťdesiat dní v očisťovaní od krvácania. Keď uplynú dni jej očisťovania po synovi alebo dcére, privedie kňazovi ku vchodu do stanu stretávania jednoročného baránka na spaľovanú obetu a holúbka alebo hrdličku na obetu za hriech. Kňaz to prinesie ako obetu pred Hospodina a vykoná za ňu obrad zmierenia. Tak bude očistená od svojho krvácania. To je zákon o rodičke po narodení chlapca alebo dievčaťa. Ak nemá ani na baránka, potom nech vezme dve hrdličky alebo dva holúbky, jedného na spaľovanú obetu a jedného na obetu za hriech. Kňaz za ňu vykoná obrad zmierenia a bude čistá.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánu Ježišovi!

Zákon o rodičke po narodení chlapca alebo dievčaťa osobitným spôsobom poukazuje na celkový pád človeka, ale i na Boží liek, ktorý je sprostredkovaný každému.

Tri základné tézy vyznievajú v tejto krátkej biblickej stati.

Po prvé, nielen bezmocnosť, ale aj nečistota charakterizuje človeka. Vo svojej kajúcej modlitbe sa o tom zmieňuje aj kráľ Dávid: „*Naozaj som sa narodil v neprávosti a matka ma počala v hriechu.*“ (Žalm 51,7) Uviaznutý Jób sa taktiež pripája k tomuto názoru: „*Ako by mohol byť smrteľník spravodlivý pred Bohom a čistý ten, kto je zrodený zo ženy?*“ (Jób 25,4)

Táto časť tretej Mojžišovej Knihy nás učí sa veľmi podrobne zamyslieť o vlastnej nečistote. Čítame: „*Ak žena počne a porodí chlapca, bude nečistá sedem dní ako v dňoch svojej mesačnej nečistoty... Matka potom zostane doma ešte tridsaťtri dní, aby sa očistila od krvácania.*“ V prípade porodenia dievčaťa sa na matku vzťahuje dvojnásobný časový rámec.

„*Mesačná nečistota, dni jej očisťovania*“ poukazujú na Boží trest. *Matky všetkých živých* a Adamovia, ktorí *s námahou a v pote tváre* žijú, musia sa nahlas pokoriť pred Pánom ako Dávid a Jób. Potrebujeme pomoc. Potrebujeme podporu. Potrebujeme sa zbaviť špiny a škvrn.

Človek sa i v súčasnosti pýši tým, čo dostal. Svoju osobitnú dôstojnosť však spozná až v kríži Ježiša Krista, v ktorom je skrytá skutočná sláva a spravodlivosť Božia. Toto je neotrasiteľný základ každého z nás.

Ježišova služba na kríži a jeho tieň sa objavuje tu až dvojito. Po prvé v obriezke chlapca, a po druhé práve v spaľovanej obeti a v obrade zmierenia.

Očista sa totiž nekončí karanténou. Sedem, štrnásť, tridsaťtri, šesťdesiatšesť dní v karanténe nič nezaručuje. Dni jej očistenia sa skončia, ale **po druhé** bez krvi preliatia sa nikdy nezbaví nečistôt: „*Keď uplynú dni jej očisťovania po synovi alebo dcére, privedie kňazovi ku vchodu do stanu stretávania jednoročného baránka na spaľovanú obetu a holúbka alebo hrdličku na obetu za hriech.*“

Obeta za hriech je vykonaná navždy na Golgotskom kríži. Ježišov kríž nám garantuje celkové oslobodenie od hriechov. Božie slovo to aj zvyrazňuje: „*Tak bude očistená od svojho krvácania.*“ Jeho obeta je našou jedinou záchranou. Pred svetom neutečieme, ani pred vlastnými hriechmi, kým to Božie „tak“ neprijmeme osobne. Môžeme sa vzdialiť, môžeme sa ukrývať ako nahý Adam a Eva, spôsob, ktorým však nás Boh spasil je krviprelatie vlastného Jednorodného Syna. Nech slovo „*tak*“ nás celkom zarazí, aby sme si uvedomili, že Baránok Boží vykonal to, čo bolo pre nás potrebné. Čo Židia stáročia vyobrazovali v obradoch, to Ježiš

navždy „uzákonil“ na kríži. Hriechy, naše, moje a tvoje, ho držali na kríži, aby sme sa ich celkom zbavili. Naše hriechy Ho priklincovali.

Aká veľká je naša nečistota, a ako draho za ňu náš Pán poslužil, je vidieť práve v spaľovnej obeti Baránka za naše hriechy mimo hradieb Jeruzalema.

Drahý brat a milá sestra! Je nemeniteľnou silou pre Teba drahocenná krv nášho Spasiteľa? Je jediným liekom na naše neduhy práve drahocenná krv nášho Vykupiteľa? Len **tak** bude čistý / čistá. Neexistuje iná možnosť.

Po tretie tento liek je ponúknutý každému: chudobnému i bohatému v Izraeli.

„Ak nemá ani na baránka, potom nech vezme dve hrdličky alebo dva holúbky, jedného na spaľovanú obeť a jedného na obeť za hriech.“

Každý, kto potrebuje Božiu spásu, ju môže získať. Pred Bohom nezáleží na tom, čo máš ty, ale to, čo vlastní on. On je jediný, ktorý môže hriechy odpustiť. On je jediný, kto má silu ukázať svojim, čoho je schopný pre svojich vyvolených. Nezáleží či to je baránok, či sú to holúbky alebo hrdličky, ale to, že nech stojí pred „vchodom do stanu stretávania“ a je pripravený / pripravená vrátiť sa do spoločenstva ako čistá. Boh sa aj takým spôsobom postará o svoj ľud, aby každý mal účasť na milosti a spáse. Ježišov odkaz je jednoznačný nielen pre Jána Krstiteľa, ale aj pre nás: **„Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa očisťujú, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa zvestuje evanjelium.“** (Mt 11,5)

Biedni, úbohí, chudobní, slepí a nahí (Zjav 3,17) počujú slová potešenia: „ak nemá ani na baránka“ existuje možnosť. Bohatstvo Toho Najvyššieho treba prijať.

Aj matka Ježiša Krista využila práve túto možnosť: „aby obetovali pár hrdličiek alebo dva holúbky, ako káže Pánov zákon.“ (Lk 2,24) Pozemskí rodičia Ježiša Krista, nášho Pána, Slova, ktoré sa stalo telom, ktorý nepoznal hriech, i Oni boli chudobní. Aké veľké vzácne tajomstvo, a predsa láska a spása Božia. Vzácna myšlienka, že aj tá žena, ktorá nemala toľko prostriedkov, dostala všetko v Synovi. Aké veľké ponaučenie pre nás a pre naše srdcia. Ježiš náš Pán sa neopieral o pozemské bohatstvo. Bol chudobný, ale naša duchovná chudoba mizne len vďaka Jeho obetavosti, ako sa o tom zmieňuje aj apoštol Pavol: **„Veď poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste vy jeho chudobou zbohatli.“** (IIK 8,9)

Ako poznáme Kristovu milosť? Ako sme ju spoznali? Ako sme ju prijali? Ako sa stala pre nás neobyčajnou a veľmi cennou, hodnotnou súčasťou každodenného života? Božia domácnosť myslela vždy na hriechy a na nečistoty každého. Nerozdeľovala a nerozlišovala. Aj Ježišova matka, Mária využila túto Božiu starostlivosť. Nehanbila sa, ale Pánov zákon naplnila tak, aby aj ona získala odpustenie, ktoré našla neskôr pod krížom vlastného syna (Jn 19,26-27) a v spoločenstve tých učeníkov, ktorí čakali na vyliatie Ducha Svätého. (Sk 1,14)

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 10,22 -30

„V Jeruzaleme boli vtedy sviatky Posvätenia chrámu. Bola zima. Ježiš sa prechádzal v chráme v Šalamúnovej stĺpovej sieni. Obstúpili ho Židia a povedali mu: „Dokedy nás chceš ešte držať v napätí? Ak si Mesiáš, povedz nám to otvorene!“ Ježiš im odpovedal: „Povedal som vám, a neveríte. Skutky, ktoré ja konám v mene svojho Otca, svedčia o mne. Ale vy neveríte, lebo nie ste z mojich oviec. Moje ovce počúvajú môj hlas. Ja ich poznám a ony ma nasledujú. Ja im dávam večný život a nezhynú naveky, nik mi ich nevytrhne z ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší než všetci, a nikto ich nemôže vytrhnúť Otcovi z ruky. Ja a Otec sme jedno.“

Drahí bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Na sviatok posvätenia chrámu nebolo potrebné putovať do Jeruzalema, napriek tomu tento sviatok patril medzi významné sviatky Židov. Považoval sa za sviatok svetla. Oslavovali ho tri mesiace po sviatkoch stánkov, v období zodpovedajúcom nášmu decembru. Ako aj biblický verš spomína, v Jeruzaleme bola zima, chlad nebol charakteristický iba pre prírodu, ale bohužiaľ v srdciach mnohých ľudí prebýval zamrznutý stav, ktorý bránil tomu, aby srdce bilo pre Ježiša a nohy sa konečne pohli a nasledovali Ho. V tento sviatok si pripomenuli, že znesvätený chrám bol očistený a znovu obnovený a zasvätený spolu s obetným oltárom na slávu pravého Boha. Šalamúnova sieň je súčasťou chrámu a leží oproti oltáru. Táto sála poskytovala Ježišovi ochranu pred studeným východným vetrom. Boli to zvyšky chrámu, ktorý ešte postavil Šalamún. Nebolo to prvýkrát, čo sa tu Ježiš zdržiaval a vyučoval, a dokonca sa vrátil napriek tomu, že Ho chceli ukameňovať. (Jn 8,59) „Ježiš sa prechádzal“. Chrám, príbytok jeho Otca od detstva do poslednej chvíle sa zaoberá tým, čo mu Otec zanechal. S Otcom, s ktorým je jeden. S ktorými ho spája spoločenstvo lásky. Kto s láskou dal tomuto svetu svojho jednorodeného Syna, ktorý miloval všetko vo svojom živote, aby mal večný život. Tu opäť prichádzajú Židia so svojimi pochybnými otázkami. Otázky prichádzajú a márne budú vyrieknuté odpovede, veď Židia opäť držia v rukách kamene. Majú svoj plán. Od Ježiša žiadajú priamu a jasnú odpoveď: „Dokedy nás chceš ešte držať v napätí? Podľa nich, v Ježišovi je chyba, seba

nepovažujú za hriešnych, a to napriek tomu, že ako zákonníci by si mali byť vedomí sľubov, ktoré im boli dané ohľadom Mesiáša. Opomenutie nebolo možné vyčítať Ježišovi, pretože jediným dôvodom neistoty odporcov bol práve nedostatok viery. Jeho Skutky však svedčia. Všetko vykonal v mene Otca, o ktorom vedeli aj samotní Židia. Márne sa im prihovára, veď počujú iba svoj vlastný hlas a druhému sa ani nevenujú. Tu nejde o otvorené vyhlásenie, ale o bezpodmienečné prijatie. Príčinou neistoty je nedostatok viery. Takto zostali títo ľudia psychicky chromí, hluchí a slepí. Neboli medzi ovečkami, ktoré počúvali Ježišov hlas, ktorí Ho poznali, a zmyslom ich života by bolo nasledovať iba Jeho.

Viera sa nezakladá na dôkazoch. Ten, kto kladie podmienky, je neveriaci. Aj keď budú splnené ich podmienky, nemožno to nazvať vierou. Toto nie je správny spôsob viery. Naša nevera môže byť našou najväčšou chorobou, ktorá nás oddeľuje od Pána. Ak mi niečo v živote nevyjde tak, ako som si naplánoval, ale so svojim Pánom som sa v modlitbe dohodol, že by bolo dobré, keby sa to podarilo, pretože potom tomu lepšie uverím, to však nikam nevedie. Pred Bohom nie ja stanovujem podmienky. Božia moc a skutky Božie pôsobia bez nás. Ale tu Ježiš nehovorí k tým, ktorí ho obklopili, ale k tým, ktorí sa okolo neho zhromaždili v chráme a boli prítomní, pretože uverili a čakali na Jeho slovo. Tí, ktorí mu dôverovali, tak dostali jeho požehnanie. Konečne niekto dôveryhodný, povie všetko o sebe, neschováva sa za chrbát ostatných, ktorých slová a životný štýl je v súlade s činmi. Kto sa predtým osobne predstavil svojim.

Jn 4,26: „Ježiš jej povedal: „Ja som to — ten, čo sa rozpráva s tebou.”

Jn 9,37: „Ježiš mu povedal: „Už si ho videl; je to ten, čo sa s tebou rozpráva.”

Ježiš je pre vlastných aj dnes rozpoznateľný. Keď rozpoznávame hlasy svojich blízkych, pretože sme ich počuli mnohokrát a žijeme v ich blízkosti, podobne môžeme toto spoločenstvo prežiť aj s Pánom. Takto sa ozrejmi i Jeho slovo. On je ten, ktorý nás pozná. To, že ma pozná, mi už dáva pocit bezpečia a pohodlia.

Mnohokrát ani seba samých nepoznáme tak, pretože prežívame životné situácie, v ktorých sme aj my sami svojím správaním prekvapení, ale On to vie. Keď ho nasledujeme, dáva nám tú najväčšiu bezpečnosť. Pretože v Jeho šľapajach nás nemôžu zastihnúť ťažkosti. On je ten, kto kráča pred nami po ceste, ktorá vedie k večnému životu. Kto je Jeho, ten MU nemôže vypadnúť z milosti. Z ruky, ktorá bola pre nás pribitá, keď sa Ježiš predstavil ako náš Spasiteľ. Ruka Stvoriteľa, nášho Otca je tiež zahrnutá vo všetkom, keď darom dal srdce, ktoré môže nepochybne vyznať, že verím „Ty si Kristus, Syn živého Boha.“ (Mt16,16b), Krista, ktorý je jedným s Otcom. Amen.

Záverečná modlitba

Kristus dnes sám o sebe hovorí, Kto je. Drahé „ovečky“, počujeme Jeho hlas? Modlime sa dnes, aby naše srdcia neboli zatvrdené, ale kedykoľvek počujeme Jeho hlas, prijímajme vierou všetko, o čo sa usiluje.

- „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nebude hladovať a kto verí vo mňa, nebude smädný. Nikdy.“ Jn 6,35
- „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“ Jn 8,12
- „Ja som dvere. Kto vojde cezo mňa, bude spasený. Bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.“ Jn 10,9
- **„Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier kladie svoj život za ovce. “ Jn 10,11**
- „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, aj keď zomrie, bude žiť.“ Jn 11,25
- „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“ Jn 14,6
- „Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť.“ Jn15,5 Modlitba Pánova

Požehnanie: „Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel hore a povedal mu: „Zachej, pod' chytro dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome (Lk 19,5).“ Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 128: „Ten blahoslavený je...“